

Sygn. akt IV U 298/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia (...) roku, znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje **E. K.** prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 7 marca 2015r. na okres 9 miesięcy.

UZASADNIENIE

Powódka E. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...) odmawiającej jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Jak wskazała przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego pozwoliłoby jej na odzyskanie zdolności do pracy, a ZUS pozbawił jej możliwości powrotu do pracy zawodowej, gdyż jest nadal niezdolna do pracy.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (**Dz.U.2014.159** ze zmianami). Wskazano , iż orzeczeniem lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej nie stwierdzono podstaw do ustalenia uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka E. K. była niezdolna do pracy z powodu zaburzeń adaptacyjnych w postaci przedłużonej reakcji depresyjnej i pobierała zasiłek chorobowy . Po wyczerpaniu prawa do zasiłku chorobowego powódka nadal była niezdolna do pracy z powodu wskazanej choroby a dalsze leczenie i rehabilitacja rokuje odzyskanie przez powódkę zdolności do pracy w okresie 9 miesięcy. Powódka wymaga nie tylko leczenia farmakologicznego, ale i podjęcia leczenia przyczynowego, tj. psychoterapii, najlepiej w specjalistycznym ośrodku terapeutycznym.

Dowód :

-akta ZUS (w załączeniu – w zakresie okoliczności związanych z pobieraniem zasiłku chorobowego)

- opinia biegłych sądowych k. 13-14, k.33

-orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.15

-dokumentacja lekarska k. 16-17

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się przede wszystkim na łącznej opinii biegłych psychiatry i psychologa, którzy w sposób szeroko uzasadniony dowodzili postawionego stanowiska, iż powódka jest niezdolna do pracy, lecz zdolność tę rokuje odzyskać w trakcie 9 -miesięcznego leczenia. W wyniku zastrzeżeń organu rentowego biegli wskazali, iż podjęcie takich działań rzeczywiście zależy w dużej mierze od powódki, ale w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego uzyskuje ona szansę na podjęcie działań zmierzających do wyzdrowienia. Przemawia to, zdaniem sądu, za przyznaniem świadczenia albowiem spełnione zostały przesłanki powołanego niżej artykułu prawa materialnego. Jeśli powódka nie skorzysta z szansy powrotu do zdrowia, to przede wszystkim ona poniesie daleko idące ujemne skutki takiej bierności. Z tych względów sąd oddalił dalsze wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w piśmie z dnia (...)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ((**Dz.U.2014.159** ze zmianami) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie to przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego powódka po wykorzystaniu okresu zasiłkowego nadal była niezdolna do pracy , ale dalsze leczenie i rehabilitacja rokują odzyskanie przez nią zdolności do pracy.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając powódce prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 9 miesięcy.